

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

45 Et obstupuerunt ex circumcissione fideles qui venerant cum Petro, quia & in Nationes gratia Spiritus sancti effusa est.
 46 Audiebant enim illos, loquentes linguis, & magnificantes Deum.
 47 Tunc respondit Petrus. Nunquid aquam quis prohibere potest ut non baptizentur hi, qui Spiritum sanctum acceperunt sicut & nos?
 48 Et iussit eos baptizari in nomine Domini Iesu Christi. Tunc rogauerunt eum ut maneret apud eos aliquot diebus.

CAP. XI.

AVDIERUNT autem Apostoli & fratres qui erant in Iudæa, quoniam & Gentes receperunt verbum Dei.
 1 Cū autem ascendisset Petrus Ierosolimam, disceptabant aduersus illum qui erant ex circumcissione, dicentes,
 2 Quare introisti ad viros præputium habentes, & inducasti cum illis?
 3 Incipiens autem Petrus exponebat illis per ordinem, dicens,
 4 Ego eram in ciuitate Ioppe orans, & vidi in excessu mentis meæ visionem, descendens vas quoddam velut linteum magnum, quatuor iniectis summitti de caelo, & venit vsque ad me.

super q̄ etiā cum eo qui venerat illi circūcisi fratres & obstupuerūt demeritū
 והבטו ותהרו אחא נזירי הנון דאתו עמה דאף על
 audientes effusum esset Sanctitatis Spiritus donum gratia
 שמעון דקודשא אשתפעתו 46 שמעון
 Deum erant & magnificantes lingua lingua loquentes enim eos
 ut non prohibere homo potest aquas nunquid Simon erat & dicens
 ואמר הוא שמעון דלמא מיא משכח אנש כלא דלא
 nos sicut Sanctitatis Spiritum acceperunt quia ecce hi baptizantur
 עמרון הנון דהא קבלו רוחא דקודשא אכמא דהנן
 Christi Iesu Domini nostri in nomine ut baptizaretur eis precepit eum
 דהיון פקר להון דנעמרון בשמחא דמרון ישוע משיחא
 dies aliquot apud eos maneret ut ab eo baptizaretur
 ונעו מנה איך דנקומה לתהון יומתה:

capitulum
קאלאון יא

quod etiā qui in Iudæa & à fratribus ab Apostolis fuit & audierunt
 ואשתמעית הות לשליחה ולאחא דביהוד דאף
 Dei verbum receperunt gratia
 שמעון קבלו מלתא דאלהא:
 ieiunium præcedentis quintæ diei
 דיום חמשה קדמיא דצומא
 qui ex ij cum eo erant litigantes in Ierusalem Simon ascendisset Ierusalem
 ונר סלק שמעון לאורשלים דינין הוּ עמה הנון רמן
 ingressus est præputiū habentes homines quod ad diceret eum circumcissionem
 ודחא: 3 כראמרון דלורת אנשנא עורלנא על
 dicere post post Simon est & exorsus cum eis & exorsus
 לעס עמהון: 4 ואקף הוא שמעון בתר בתר למאמר
 q̄ descendens per visionem vidi in Ioppe esse vas quoddam velut linteum magnum
 ודנן: 4 דכר מצלא הוית כיופא הוית בחוונה דנחת
 quatuor erat & ligatum linteo erat simile quoddam vas vel
 ונאמא חד אינא דרמא הוּא לכתנא ואסיר הוּא בארבע
 ad me vsque & venit caelis è & demittebatur angelus
 קנתה ושכח הוּא מן שמיא ואתא עד כא לתו:

45 και ὄχλησται οἱ οὐκ ἀπειταμιῆς πιστοὶ οἱ σοὶ σιωπῶντες τῶν Ἰερούσαλῶν, ὅτι καὶ ἐγὼ ἔβην ἐν δούρατι τῷ ἀγίῳ πνεύματι
 πρὸς ἀκέραια. 46 ἤκουον ἅπασαν τὴν λαλοῦσαν τῶν Ἰουδαίων, καὶ μεγαλομαρτυροῦντες τὸ θεόν. 47 τὸν αὖτε
 πρὶόν ὁ Πέτρος, μή τι τὸ ὕδωρ κωλύσει δύναται πρὸς τὴν μὴ βαπτισθῆναι τοὺς ἐθνικοὺς, εἰπὼς τὸ πρὸς με τὸ ἀγίον πνεῦμα
 κατέβη καὶ ἡμῖς. 48 ἀπερσέτα ἕως τῆς αὐτῆς βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. τὸ ἅπασαν μὴ
 ὑπομνήσασθαι ἡμέρας ἑκατὸν.

Κεφ. ια.

1 ἤκουσαν δὲ οἱ ἀποστόλοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ οἰκτιροῦντες τὸν πῶν Ἰουδαίων, ὅτι καὶ ἐγὼ ἔβην ἐν δούρατι τῷ ἀγίῳ πνεύματι
 2 καὶ ὅτι ἀπέβη Πέτρος εἰς Ἰεροσόλυμα, διεκρίνοντο αὐτῶν οἱ οὐκ ἀπειταμιῆς, λέγοντες, 3 εἰς ὅσον
 ἄρας ἀκέραια ἐρχομαι εἰς Ἰουδαίαν, καὶ σιωπῶντες αὐτοῖς. 4 ἀρξάμενος δὲ ὁ Πέτρος, εἰπὼς τὸ πρὸς με τὸ ἀγίον πνεῦμα
 κατέβη καὶ ἡμῖς, 5 ἐγὼ ἤμην ἐν τῇ κτλ Ἰσραὴλ ἀπερσέτα ἕως τῆς αὐτῆς βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 αἰς ἅπαντας μεγαλομαρτυροῦντας καὶ ἐκκαταλείποντας τὸ ὕδωρ, καὶ ἡμῖς ἀπερσέτα ἕως τῆς αὐτῆς βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

NOV
 TEST
 AM
 IV.

quatuor animantia quod in eo essent sui & videns in illud & intuitus sum
 6 **וחררת בה והוא הוית דאית בה חיותא דארבעת**
calorum volucres & etiam terræ & reptilia pedum
רגליהון ורחשנא דארענא ואר פרחתא דשמינא :
maða surge Simon mihi esset quæ dicens vocem fui & audiens
 7 **ושמעתי הוית קלא דאמר הוא לי שמעון קום כוס**
in os meum intravit non quia vnquam Dñe mi absit & dixi & manduca
ואכורל : 8 **ואמרת חס מרי דממתום לא על לפומי**
celis & mihi dixit vox & rursum & p sanum esset q immundú
דמנא ורמסיב : 9 **ותוב קליא אמר לי מן שמיא**
tribus fuit hoc profanes ne tu mundauit quod Deus id
דמדס דאלהא דכי אנת לאתסיב : 10 **הדא הות תלת**
hora & eadem in celos id omne & sublatum est teporibus
זבנין ואסתלק לה כל מרס לשמיא : 11 **וכה בשעתא**
Cæsarea ex Cornelio à ad me qui missi fuerant viri tres
תלתא זבנין דאשתדרו לותי מן קורניליוס מן קסריא
& dixit in quo eram habitans atrij ianuam ad & steterunt venerú
אתו וקמו על תרעא דררתא דשרא הוית בה : 12 **ואמר**
hi etiam mecum & venerú hæsitacione absque cum eis ali Spiritus mihi
לי רווחא דזל עמהון דלא פולגנא ואתו עמי ואר הלין
quomodo nobis & renuntiauit viri domum & ingressi sumus fratres sex
שתא אחין ועלן לביהא דנכרא : 13 **ואשתעי לן איכנא**
in Ioppen vt mitteret sibi & dixisset q adificisset angelum domi suæ vidisset
הוא כביהא מלאכא דקם ואמר לה דשרד ליופא
loquetur & ille cephas qui vocatur Simonem & accersit ciuitatem
מדינתא ואיתא לשמעון דמתקרא כאפא : 14 **והו נמלל**
incipiens & cum domus tua & tota tu seruaberis per quos sermones tecum
עבד מלא דבהון תחא אנת וכלה ביתך : 15 **וכר אקפת**
quemadmodum super eos Sanctitatis Spiritus obtexit loqui illic esset
הוית תמן לממללו אנרת רווחא דקורשא עליהון אך מא
qui dicens Dni nri sermonis et recordatus sum initio ab super nos
דעלין מן קדים : 16 **ואתדכררת מלתא דמון דאמר**
Spiritu baptizabimini autem vos aqua baptizauit q Ioannes erat
הוא דיוחנן אעמד כמיא אנתון דין העמרון ברווחא
Sanctitatis
דקורשא :

6 In quod intueus, confi-
 derabam & vidiquadrupedia
 terræ & bestias & reptilia, &
 volatilia cæli.
 7 Audiuí autem & vocem
 dicentem mihi, Surge Petre,
 occide, & manduca.
 8 Dixi autem, Nequaquam
 Domine: quia omne com-
 mune aut immundam nun-
 quam introiuit in os meum.
 9 Respondit auté mihi vox
 secundò, de celo, Quæ Deus
 mundauit, tu ne commune
 dixeris.
 10 Hoc autem factum est per
 ter: & recepta sunt omnia
 rursum in celum.
 11 Et ecce, viri tres confe-
 stim astiterunt in domo in
 qua eram, missi à Cæsarea ad
 me,
 12 Dixit autem Spiritus mi-
 hi vt item cum illis, nihil hæ-
 sitans. Venerunt autem me-
 cum & sex fratres isti: & in-
 gressi sumus in domum viri.
 13 Narrauit autem nobis
 quomodo vidisset Angelum
 in domo sua, stantem & di-
 centem sibi. Mitte in Jop-
 pen, & accersit Simonem qui
 cognominatur Petrus.
 14 Qui loquetur tibi verba
 in quibus saluus eris tu &
 vniuersa domus tua.
 15 Cum autem cœpisssem
 loqui, cecidit Spiritus san-
 ctus super eos, sicut & in nos
 in initio.
 16 Recordatus sum autem
 verbi Domini, sicut dicebar,
 Ioannes quidem baptizauit
 aqua, vos autem baptizabi-
 mini Spiritu sancto.

6 εἰς τὸ ἀποβλεῖν ἐν αὐτῷ καὶ ἰδοὺ τὰ τετραπόδια τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἄγαντα καὶ τὰ περὶ τῆς οὐρανόθεν ἔρχομενα.
 7 ἤκουσα δὲ τὴν φωνὴν λέγουσαν μοι, ἀναστὰς ἕστηθι, σὺ σὺ καὶ φάγε. 8 εἶπα δὲ, μὴδὰ μὲν κρέας, ὅτι ἐν ἁλώματι
 καὶ ἐν ἀκαθάρτοις ἔσθωκα καὶ ἐν ἁλώματι καὶ ἐν ἀκαθάρτοις ἔσθωκα καὶ ἐν ἁλώματι καὶ ἐν ἀκαθάρτοις ἔσθωκα.
 9 ἀπεκρίθη δὲ μοι φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανόθεν, ἃ ὁ
 θεὸς εἰσέλασεν ἐν τῷ στόματι μου. 10 εἰς τὸ εἰσελθεῖν ἐπὶ τὸν οὐρανὸν καὶ εἰσελθεῖν ἐπὶ τὸν οὐρανὸν καὶ εἰσελθεῖν ἐπὶ τὸν οὐρανὸν.
 11 καὶ ἰδοὺ ἐξ ἁνωθεν ἦρξεν ἡ φωνὴ τοῦ θεοῦ λέγουσα μοι, ἄναστὰς ἕστηθι καὶ φάγε. 12 εἶπα δὲ μοι, μὴδὰ μὲν κρέας, ὅτι ἐν ἁλώματι
 καὶ ἐν ἀκαθάρτοις ἔσθωκα καὶ ἐν ἁλώματι καὶ ἐν ἀκαθάρτοις ἔσθωκα καὶ ἐν ἁλώματι καὶ ἐν ἀκαθάρτοις ἔσθωκα.
 13 ἀπεκρίθη δὲ μοι φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανόθεν, ἃ ὁ θεὸς εἰσέλασεν ἐν τῷ στόματι μου. 14 εἰς τὸ εἰσελθεῖν
 ἐπὶ τὸν οὐρανὸν καὶ εἰσελθεῖν ἐπὶ τὸν οὐρανὸν καὶ εἰσελθεῖν ἐπὶ τὸν οὐρανὸν. 15 ἐν δὲ τῷ εἰσελθεῖν ἐπὶ τὸν οὐρανὸν
 καὶ εἰσελθεῖν ἐπὶ τὸν οὐρανὸν καὶ εἰσελθεῖν ἐπὶ τὸν οὐρανὸν. 16 ἐμνήσθην δὲ τῶν ῥημάτων τοῦ κυρίου, ὡς εἶπεν μοι, ἰωάννης
 βάπτισεν ἐν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν ὕδατι καὶ ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

Hh iij

17 Si ergo eandem gratiam dedit illis Deus sicut & nobis, qui credimus in Dominum Iesum Christum: ego quis eram qui possem prohibere Deum?

18 His auditis tacuerunt: & glorificaverunt Deum, dicentes, Ergo & Gentibus penitentiam dedit Deus ad vitam.

19 Et illi quidem qui dispersi fuerant à tribulatione quæ facta fuerat sub Stephano, perambulauerunt vsque Phœnicen & Cyprom & Antiochiam, nemini loquentes verbum, nisi solum Iudeis.

20 Erant autem quidam ex eis viri Cyprij & Cyrenzi, qui cum introissent Antiochiam, loquebantur & ad Græcos, annuntiantes Dominum Iesum.

21 Et erat manus Domini cum eis: multumque numerus credentium conuersus est ad Dominum.

22 Peruenit autem sermo ad aures Ecclesie quæ erat Ierosolymis, super istis: & miserunt Barnabam vsque ad Antiochiam.

23 Qui cum peruenisset, & vidisset gratiam Dei gauisus est: & hortabatur omnes in proposito cordis permanere in Domino.

illis gentibus donum dedit illud æquè Deus ergo illis
אין דביל אלהא שויאית יהבה מוהבתא לעממא אילין
quifuerunt audissent sermones hos & cum Deum ut glorificauerunt
אזכרין לאלהא: 18
gentibus etiam iam erant & dicentes Deum & glorificauerunt
דין שבתו לאלהא ואמרין הו דבבר אף לעממא
ad vitam penitentiam dedit Deus
ולא יהבתו תיבתא לחימא:

ieiunium præcedente feria sexta

דערובתא קדמיתא דצומא

Stephanum ob quæ fuit oppressione ex qui dispersi fuerant verò illi
ומן דין דאתבררו הו מן אולינא דהוא על אסטפנוס
& in Antiochiam Cypri in regionem etiam in Phœnicia vsque perambulauerunt
מני הו עד מן אפוניקא אף לאתרא כופרוס ולאנטיוכיא
cum tantum sed sermonem essent loquentes non homine cum eis
מעם אנש לא במללין הו מלתא אלא בלהור עם

20 & ex Cyprio ex ex eis homines verò erant Iudeis

ויהיא: 20 אית הו דין אנשא מנהון מן כופרוס ומן

Græcis cum erant & loquentes Antiochiam erant introeunt ibi Cypri
קדמיתא אילין על הו ולאנטיוכיא וממללין הו עם יוניא

manus cum eis & erat Iesu Dñs nrò super terram & gentibus
ומברין הו על מן ישוע: 21 ואית הו עמהון אידה

& auditum est Dominum ad & conuersi sunt crediderunt & multi Domini
ומברין הו על מן ישוע: 21 ואית הו עמהון אידה

22 et miserunt quæ in Ierusalem Ecclesie filiorum ad aures hoc ipse
ומברין הו על מן ישוע: 21 ואית הו עמהון אידה

23 gratiam & vidisset illuc venisset & cum in Antiochiam Barnabam
ומברין הו על מן ישוע: 21 ואית הו עמהון אידה

essent corde eorum ut in toto ab eis erat & petens gauisus est Deo
ומברין הו על מן ישוע: 21 ואית הו עמהון אידה

אלהא חרי ובעא הוא מנהון דבכלה לכהון נהוון
Domino nolito ad dicitur
קפן למרין:

17 ει ουω πλυ ισην δωρα αυτεις ο θεος,ως και ημιν πιστυσασα οτι τον κυριον Ιησου Χριστον
18 αυουσατος δε αυτα, ησυχασα, και εδιδουσαν τον Σιμωνα
19 οτι ουω αυω δωρα αυτεις ο θεος,ως και ημιν πιστυσασα οτι τον κυριον Ιησου Χριστον
20 ησυχασα, και εδιδουσαν τον κυριον Ιησου Χριστον
21 και ουω αυω δωρα αυτεις ο θεος,ως και ημιν πιστυσασα οτι τον κυριον Ιησου Χριστον
22 αυουσατος δε αυτα, ησυχασα, και εδιδουσαν τον κυριον Ιησου Χριστον
23 οτι ουω αυω δωρα αυτεις ο θεος,ως και ημιν πιστυσασα οτι τον κυριον Ιησου Χριστον

Sanctitatis Spiritu erat & repletus bonus erat vir quoniam
מטל דנברא הוא טבא ומשמלי הוא ברוחא דקודשא

& ipse ad Dominum nōm multus populus est & adiectus & fide
ובהימנותא ואתתוסף הוא עמא סניאא למון: והו

invenisset eum & cum Saulam ad perquirendum in Tarsum est egressus
נפק הוא לטרסוס למבעא לשאול: וכד אשבתח

erant congregati simul toto & anno in Antiochiam secum adduxit eum
איתיה עמה לאנטיוכיא ושנתא כלה אכרחא בנישין הו

vocati sunt primum tunc ex multum populum & docebat in ecclesia
בערתא ואלפו עמא סניאא מן הידין קדמית אתקרו

de venerant illis & in diebus Christiani discipuli in Antiochia
באנטיוכי תלמידא ברסטינא: וביומתא הנון אתו מן

eius nomen ex eis vir fergens Prophetae illuc Ierusalem
אורשלם לתמן נביא: וקם הוא חר מנהון דשמה

in tota esset magna quod fames per Spiritum eis & patefecit Agabus erat
הוא אנכוס ואודע אנון ברוחא דכפנא דכא הוא ככלה

verum enim verò Cesaris Claudij indiebus ista fames & fuit terra
ארעא והוא כפנא חנא כיומי קלודיוס קסר: ברסדין

deceperunt ex eis viro viro erat sicut discipuli
תלמידא אכמא דאית הוא לאנש אנש מנהון פרשו

in Iudæa qui habitabant eorum fratrum in ministerium ut mitterent
דנשרון לתשמשתא דאחא אילין דעמרין ביהוד:

qui illic ad presbyteros & Sauli Barnabbe per manus & miserunt
ושדרו ביד ברנבא ושאול לקשישא דתמן

יב קפלאון יב
ieiunium procedente Sabbatho

דשכתא קדמיתא דעומא

vt qui in Ecclesia homines in manus fuerat iniucius tempore autē in illo
1 בהו דין זבנא ארמי הוא אידיא על אנשין דבערתא אן

Agrippa qui cognominatus est ille rex Herodes eos male acciperet
דנבאש להון הרודס מלכא הו דמתכנא אנרופוס:

Ioannis fratrem Iacobum gladio & interfecit
וקטל בסופא ליעקוב אחוהי דיוחנן

2 Occidit autem Iacobum fratrem Iohannis gladio.

24 Quia erat vir bonus, & plenus Spiritu sancto & fide. Et appolita est multa turba Domino.

25 Profectus est autem Tarsum ut quæreretur Saulum: quem cum inuenisset, perduxit Antiochiam.

26 Et annum totum conuersati sunt ibi in Ecclesia: & docuerunt turbam multam, ita ut cognominarentur primum Antiochie discipuli, Christiani.

27 In his autem diebus superuenerunt ab Ierusalem prophete Antiochiam:

28 Et surgens vnus ex eis nomine Agabus, significabat per Spiritum famem magnam futuram in vniuerso orbe terrarum, quæ facta est sub Claudio.

29 Discipuli autem prout quis habebat, proposuerunt singuli eorum, in ministerium mittere habitantibus in Iudæa fratribus:

30 Quod & fecerunt, mittentes ad Seniores per manus Barnabæ & Sauli.

CAP. XII.

1 Eodem autem tempore misit Herodes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia.

2 Occidit autem Iacobum fratrem Iohannis gladio.

24 ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς, καὶ πλήρης τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ πίστεως, καὶ πολλοὶ ἦσαν ἐπιμαρτυροῦντες αὐτῷ. 25 ὁ δὲ ἐξῆλθε εἰς Τάρσον, ὅτι ἐζητοῦσε Σαῦλον, καὶ ὡς εὗρεν αὐτὸν ἐγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. 26 ἔβη δὲ αὐτὸς ἐπιμαρτυροῦν ὅλον τὸν χρόνον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξατο ὄχλους ἰσχυρῶς, καὶ ἐβλήθη πρὸς τὴν ἁπλοῦς καὶ ἐκαλεῖτο ἀντιόχειοι μαθηταί, ὡς ἔλεγε. 27 ἐν ταῖς ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐβήθη ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ οἱ προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν. 28 αὐτῶν δὲ εἷς ὃς ἦν ὀνόματι Ἀγαβὸς, ἐσημαίει ὅτι ἐν παντί μὲν ἐσομένη ἔσται ἐπιείκεια ἐπὶ ὅλῳ τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ ἐπιείκεια ἐπὶ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἰερουσαλὴμ. 29 οἱ δὲ μαθηταὶ ἕκαστος ὡς ἔσχε, ἠπέστειλεν εἰς Ἰουδαίαν ἀδελφοὺς ἐπιμαρτυροῦντας αὐτοῖς ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ. 30 καὶ οὕτως ἐποίησαν, ἀποστέλλοντας εἰς Ἰουδαίαν καὶ Σαῦλον καὶ Βαρνάβην.

1 Κατ' ἐκείνην δὲ τὴν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρῶδης ὁ βασιλεὺς ταῖς χεῖρας ἀποσπᾶσαι τοὺς ἁγίους τῆς ἐκκλησίας. 2 ἀπέβη δὲ Ἰακώβου τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρῃ.